

Zadeva C-240/23

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

17. april 2023

Predložitveno sodišče:

Bundesverwaltungsgericht (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

9. december 2022

Vlagateljica revizije:

Herbaria Kräuterparadies GmbH

Nasprotna stranka v postopku z revizijo:

Freistaat Bayern

Prepis

Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče, Nemčija)

SKLEP

[...] (ni prevedeno)

V upravnem sporu

družbe Herbaria Kräuterparadies GmbH,
[...] (ni prevedeno) Fischbachau,

tožeča stranka, pritožnica
in vlagateljica revizije,

[...] (ni prevedeno)

proti

Freistaat Bayern,

ki jo zastopa Landesanstalt für Lebensmittelanforderungen Bayern (bavarsko deželno odvetništvo, Nemčija)
[...] (ni prevedeno) München,

tožena stranka, nasprotna stranka
v pritožbenem postopku
in nasprotna stranka v postopku z
revizijo,

je tretji senat Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče)
na podlagi obravnave z dne 9. decembra 2022
[...] (ni prevedeno)

sklenil:

Postopek se prekine.

Sodišču Evropske unije se v predhodno odločanje na podlagi člena 267 PDEU predložijo naslednja vprašanja o razlagi Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 (UL [2018,] L 150, str. 1) v zdajšnji različici, kot izhajajo iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2022/474 z dne 17. januarja 2022 (UL [2022,] L 98, str. 1), in o razlagi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah:

1. Ali je treba člen 33(1) Uredbe (EU) 2018/848 razlagati tako, da se logotip ekološke pridelave Evropske unije sme uporabljati za predelano hrano, ki se pod pogoji iz člena 45(1) Uredbe (EU) 2018/848 uvozi za dajanje v promet v Uniji kot ekološki proizvod, ki pa, ker poleg rastlinskih proizvodov vsebuje minerale in vitamine nerastlinskega izvora, ne izpolnjuje zahtev iz člena 16(1) Uredbe (EU) 2018/848 v povezavi s Prilogo II, del IV, točka 2.2.2(f)?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali iz člena 20 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah izhaja, da se logotip ekološke pridelave Evropske unije sme uporabljati za predelano hrano, če ta prihaja iz Evropske unije in izpolnjuje enakovredna pravila pridelave in nadzora tretje države, ki je priznana v skladu s členom 48(1) Uredbe (EU) 2018/848, ne izpolnjuje pa zahtev člena 16(1) Uredbe (EU) 2018/848 v povezavi s Prilogo II, del IV, točka 2.2.2(f)?
3. Ali iz člena 20 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah izhaja, da se sme tako predelano hrano, ki prihaja iz Evropske unije, v skladu s členom 30(1) Uredbe (EU) 2018/848 označiti z izrazi, ki se sklicujejo

na ekološko pridelavo, ne da bi se zanjo uporabljal logotip ekološke pridelave Evropske unije?

O b r a z l o ž i t e v :

I

- 1 Predmet spora je označitev predelane hrane z izrazi, ki se sklicujejo na ekološko pridelavo.
- 2 Tožeča stranka je proizvajalka proizvoda „Blutquick“, mešanice sadnih sokov in zeliščnih izvlečkov ekološke pridelave. Sestavni del pijače so tudi vitamini in železov glukonat, ki niso rastlinskega izvora. Tožeča stranka trži proizvod „Blutquick“ kot prehransko dopolnilo. Na embalaži so ekološki logotip EU, nacionalni pečat ekološke pridelave in sklicevanje na izvor sestavin iz „nadzorovane ekološke pridelave“.
- 3 Bayerische Landesanstalt für Landwirtschaft (bavarski deželni zavod za kmetijstvo, Nemčija) je z odločbo z dne 18. januarja 2012 med drugim odredil, da mora tožeča stranka pri označevanju, oglaševanju in trženju zadevnega proizvoda do 1. decembra 2012 odstraniti sklicevanje na ekološko pridelavo, ki je varovano na podlagi člena 23 Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 39). Kot obrazložitev je navedel, da se lahko na podlagi določb Uredbe (ES) št. 834/2007 in člena 27(1)(f) Uredbe Komisije (ES) št. 889/2008 z dne 5. septembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora (UL [2008,] L 250, str. 1) predelanim proizvodom, ki so označeni z izrazom „ekološko“, vitamini in minerali dodajo samo, kadar je njihova uporaba zakonsko predpisana. To naj za „Blutquick“ ne bi veljalo.
- 4 Tožeča stranka je zoper to odločbo vložila tožbo. Verwaltungsgericht (upravno sodišče, Nemčija) je Sodišču Evropske unije predložilo vprašanja o razlagi člena 27(1)(f) Uredbe (ES) št. 889/2008. Sodišče Evropske unije je s sodbo z dne 5. novembra 2014, C-137/13, odločilo, da je treba člen 27(1)(f) Uredbe (ES) št. 889/2008 razlagati tako, da je uporaba snovi iz te določbe zakonsko predpisana samo takrat, kadar pravilo prava Unije ali pravilo nacionalnega prava, ki je z njim združljivo, neposredno predpisuje dodajanje te snovi v živilo, da bi bilo to mogoče na splošno dati v promet. Uporaba take snovi ni zakonsko predpisana v smislu navedene določbe takrat, kadar se živilo trži kot prehransko dopolnilo, s prehransko ali zdravstveno trditvijo ali kot živilo za poseben prehranski namen, čeprav to pomeni, da mora zaradi upoštevanja upoštevni določb prava Unije o snoveh kot sestavnih delih živil to živilo vsebovati določeno količino zadevne snovi. Sodišče Evropske unije se ni izreklo o ugovoru, ki ga je tožeča stranka podala že v takratnem postopku, da je v primerjavi s pridelovalci iz tretjih držav, v

katerih velja sistem pridelave, ki je priznan za enakovrednega, diskriminirana, saj predložitveno upravno sodišče v zvezi s tem ni postavilo nobenega vprašanja.

- 5 Upravno sodišče je izpodbojno tožbo zavrnilo kot neutemeljeno. Tožeča stranka tudi s pritožbo ni uspela. Pritožbeno sodišče je v sodbi z dne 29. julija 2021 v zvezi z zakonitostjo izpodbijane odločbe navedlo, da dodajanje vitaminov in železovega glukonata pri predelani hrani, kakršna je „Blutquick“, ni izrecno zakonsko predpisano, tako da je to, da tožeča stranka uporablja logotip ekološke pridelave (v nadaljevanju: ekološki logotip EU), v nasprotju z določbo člena 23 Uredbe (ES) št. 834/2007, ki ureja označevanje. Člena 27(1)(f) Uredbe (ES) št. 889/2008 naj tudi na podlagi člena 20 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (Listina) ne bi bilo mogoče razlagati širše. Tožeča stranka naj bi menila, da je na podlagi člena 33(1) Uredbe (ES) št. 834/2007 različno obravnavana, ker naj bi bilo v skladu s to določbo mogoče konkurenčne proizvode iz ZDA v Evropski uniji dajati v promet kot ekološke proizvode z ekološkim logotipom EU, čeprav naj bi jim bile primešane snovi, zlasti vitamini, ki naj na podlagi člena 23(1) Uredbe (ES) št. 834/2007, člena 27(1) in Priloge VIII k Uredbi (ES) št. 889/2008 pri proizvodnji v Evropski uniji ne bi bile dopustne. Vendar naj ne bi šlo za tako različno obravnavanje. Sicer naj bi se smeli taki ekološki proizvodi iz ZDA v EU prodajati kot ekološki proizvodi, vendar naj ne bi smeli biti označeni z ekološkim logotipom EU. Na podlagi člena 25(1) Uredbe (ES) št. 834/2007 naj bi se ekološki logotip EU smelo uporabiti za proizvode, ki izpolnjujejo zahteve iz Uredbe (ES) št. 834/2007. To naj za enakovredne proizvode ne bi veljalo avtomatično; skladni z uredbo v smislu člena 25(1) Uredbe (ES) št. 834/2007 naj bi bili le, če naj bi brez izjeme izpolnjevali zahteve iz te uredbe. To naj za proizvod, proizveden v ZDA, ki je tak kot proizvod tožeče stranke, ne bi veljalo.
- 6 Tožeča stranka z revizijo vztraja pri izpodbijanju odločbe z dne 18. januarja 2012 in v bistvu trdi, da se sme proizvod, ki je uvožen kot enakovreden, označiti z ekološkim logotipom EU tudi, če hkrati ne izpolnjuje zahtev glede pridelave iz Uredbe (ES) št. 834/2007. Če se ji prepove označitev proizvoda „Blutquick“ z ekološkim logotipom EU, naj bi se s tem kršilo načelo enakosti na podlagi člena 20 Listine. Poleg tega naj bi bila taka kršitev podana že zato, ker naj bi se smelo proizvode iz ZDA, ki so jim dodani vitamini in minerali, ne glede na to, ali so označeni z ekološkim logotipom EU, predstavljati kot ekološke proizvode, medtem ko naj bi smela tožeča stranka svoj proizvod „Blutquick“ tržiti le kot konvencionalni proizvod. Prepoved dodajanja vitaminov in mineralov njenemu proizvodu naj zanjo ne bi moglo veljati, če naj to ne bi veljalo za pridelovalce iz ZDA.
- 7 Tožena stranka ugovarja reviziji in v bistvu trdi, da sme biti proizvod, ki prihaja iz priznane tretje države, označen z ekološkim logotipom EU le, če izpolnjuje zahteve iz Uredbe (ES) št. 834/2007. Zatrjevano različno obravnavanje naj ne bi bilo podano. Z vzajemnim priznavanjem enakovrednosti naj bi se dostop do trga Unije zagotovil tudi za proizvode, ki naj ne bi izpolnjevali zahtev prava Unije za ekološko pridelavo. Enaka obravnava, kot so jo deležni proizvodi iz ZDA, za katero si prizadeva tožeča stranka, bi povzročila znatno spremembo sistema

Evropske unije, ki naj s priznavanjem enakovrednosti ravno ne bi bila predvidena, in bi ogrozila cilje pravil EU.

II

- 8 Postopek je treba prekiniti in pri Sodišču Evropske unije v skladu s členom 267, tretji odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) pridobiti predhodno odločbo. Razlaga prava Unije, ki je upoštevno za rešitev spora, ni tako očitna, da ne dopušča nobenega razumnega dvoma (glej sodbo Sodišča Evropske unije z dne 6. oktobra 2021, C-561/19, Consorzio, ECLI:EU:C:2021:799, točka 39).
- 9 1. Tožeči stranki je bilo z odločbo z dne 18. januarja 2012 prepovedano za njen proizvod „Blutquick“ uporabljati sklicevanje na ekološko pridelavo, ki je varovano s pravom Unije. Prepoved se nanaša na uporabo ekološkega logotipa EU in nemškega pečata ekološke pridelave ter morebitna druga sklicevanja na ekološko pridelavo, kot na primer na seznamu sestavin. Podlaga za pravno presojo te odredbe mora biti zaradi njene narave upravnega akta s trajnim učinkom pravna ureditev, ki velja v času odločanja revizijskega sodišča (v zvezi s tem glej sodbo BVerwG (zvezno upravno sodišče) z dne 13. junija 2019, 3 C 28.16, BVerwGE 166, 32, točka 11). To pomeni, da se ne sme več uporabiti Uredbe (ES) št. 834/2007, na katero je tožena stranka oprla svojo odredbo, ampak Uredbo (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 (UL [2007,] L 150, str. 1), ki velja od 1. januarja 2022.
- 10 2. Pravna podlaga za prepoved, izrečeno tožeči stranki, je člen 42(1) Uredbe (EU) 2018/848. V skladu s tem členom pristojni organi v primeru neskladja, ki vpliva na neoporečnost ekoloških proizvodov ali proizvodov iz preusmeritve na vseh stopnjah pridelave, priprave in distribucije, denimo zaradi uporabe neodobrenih proizvodov, snovi ali tehnik ali zaradi mešanja z drugimi neekološkimi proizvodi, zagotovijo, da se prepreči vsakršno sklicevanje na ekološko pridelavo pri označevanju in oglaševanju celotne zadevne partije ali pridelave. Neskladje v smislu člena 3, točka 57, Uredbe (EU) 2018/848, ki je na podlagi tega člena potrebno za poseg, pri proizvodu „Blutquick“, ki je predelana hrana, izhaja iz člena 16(1) Uredbe (EU) 2018/848 v povezavi s Prilogo II, del IV, točka 2.2.2(f). Na podlagi teh določb se lahko minerali (vključno z elementi v sledih), vitamini, aminokisliline in mikrohranila pri predelavi hrane uporabijo, če je njihova uporaba v hrani za običajno prehrano „neposredno zakonsko predpisana“ v smislu, da je neposredno zakonsko predpisana z določbami prava Unije ali nacionalnega prava, ki je v skladu s pravom Unije, tako da hrane sploh ni mogoče dati v promet kot hrane za običajno prehrano, če aminokisliline, vitamini, minerali ali mikrohranila niso dodani. To za „Blutquick“ ne velja, česar tudi tožeča stranka ne prereka. To pomeni, da to, da se proizvodu tožeče stranke dodajajo vitamini in železov glukonat, ni zajeto z besedilom Priloge II, del IV, točka 2.2.2(f), k Uredbi (EU) 2018/848. Posledica tega je, da se ekološki logotip EU na podlagi člena 33(1) Uredbe (EU) 2018/848 ne sme uporabljati; enako na podlagi člena 33(5) Uredbe (EU) 2018/848 velja za nemški pečat ekološke pridelave. Na podlagi člena 30(1)

Uredbe (EU) 2018/848 proizvoda „Blutquick“ tudi ni dovoljeno označiti z izrazoma „biološko“ ali „ekološko“. Če bi se izkazalo, da se navedene določbe uporabljajo brez omejitev, bi bila prepoved z dne 18. januarja 2012 zakonita, tožeča stranka pa s tožbo in revizijo ne bi uspela.

- 11 3. Tožeča stranka ugovarja, da iz načela prepovedi diskriminacije v skladu s členom 20 Listine izhaja, da mora imeti pravico označevati „Blutquick“ z ekološkim logotipom EU in izrazi, ki se sklicujejo na ekološko pridelavo, ker se tak proizvod, kakršen je njen, proizveden v ZDA, tam lahko daje v promet z označbo „organic“, zaradi česar se sme na podlagi sporazuma o enakovrednosti, ki sta ga sklenili Evropska unija in ZDA, v Uniji tržiti kot ekološka hrana in je tudi označen z ekološkim logotipom EU. Ne da bi Sodišču Evropske unije predložil predlog za sprejetje predhodne odločbe, senat ne more presoditi, ali je lahko revizija zaradi teh trditev uspešna. V obravnavanem primeru se postavlja več vprašanj o razlagi prava Unije, ki jih je treba pojasniti.
- 12 (a) Izhodišče senata je, da se Listina Evropske unije o temeljnih pravicah na podlagi njenega člena 51(1), prvi stavek, uporablja, ker se z zahtevami iz Uredbe (EU) 2018/848 izvaja pravo Unije.
- 13 (b) Člen 20 Listine nalaga, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če tako obravnavanje ni objektivno utemeljeno (ustaljena sodna praksa Sodišča Evropske unije, sodba z dne 3. februarja 2021, C-555/19, ECLI:EU:C:2021:89, točka 95).
- 14 (aa) V zvezi z obstojem različnega obravnavanja je treba najprej pojasniti, ali tožeča stranka upravičeno zatrjuje, da je glede uporabe ekološkega logotipa EU njen proizvod „Blutquick“ obravnavan drugače kot tak proizvod podjetja iz tretje države, kot so ZDA, kadar se ta na podlagi člena 45(1) Uredbe (EU) 2018/848 za trženje kot ekološki proizvod uvozi v Unijo. Kot je bilo navedeno pod 2., se proizvoda „Blutquick“, ker so mu dodani vitamini in železov glukonat, ne sme dajati v promet označenega z ekološkim logotipom EU na podlagi člena 33(1) Uredbe (EU) 2018/848. To pomeni, da bi šlo za različno obravnavanje, če bi bila predelana hrana iz tretje države, ki je taka kot ta proizvod in ki se ji zaradi zahtev za pridelavo, ki so priznane kot enakovredne, lahko dodajo ustrezni vitamini in minerali, pri dajanju v promet v Evropski uniji lahko označena z ekološkim logotipom EU, čeprav zaradi dodajanja teh vitaminov in mineralov ne izpolnjuje zahtev za pridelavo iz Uredbe (EU) 2018/848.
- 15 Senat meni, da na vprašanje, ali je lahko tak proizvod, ki je uvožen iz tretje države, označen z ekološkim logotipom EU, na podlagi ureditve člena 33(1) Uredbe (EU) 2018/848 in dosedanje sodne prakse Sodišča Evropske unije – tudi v zadevi C-137/13 – ni mogoče dovolj jasno odgovoriti. Pritožbeno sodišče je na to vprašanje – še ob upoštevanju takrat veljavne Uredbe (ES) št. 834/2007 – odgovorilo nikalno in se pri tem v bistvu sklicevalo na to, da se sme na podlagi člena 25(1) Uredbe (ES) št. 834/2007 ekološki logotip EU uporabiti za proizvode, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe. Pri tem naj bi se na podlagi Uredbe (ES)

št. 834/2007 razlikovalo med proizvodi, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, in proizvodi, ki so zgolj enakovredni. Zadnjenavedeni naj ne bi izpolnjevali pogojev iz člena 25(1) Uredbe (ES) št. 834/2007. Vendar ta utemeljitev, ki jo je načeloma mogoče uporabiti tudi za veljavno pravno ureditev, ni tako trdna, da bi bilo treba za rezultat razlage šteti, da je brez vsakega dvoma. To velja tudi v obsegu, v katerem je pritožbeno sodišče upoštevalo sistematiko te določbe in cilj varstva potrošnikov. Obstaja namreč kar nekaj argumentov za to, da sme biti predelana hrana, pridelana v tretji državi, ki se pod pogoji člena 45(1) Uredbe (EU) 2018/848 daje v promet v Evropski uniji, označena z ekološkim logotipom EU, tudi če poleg rastlinskih proizvodov vsebuje minerale in vitamine nerastlinskega izvora in tako ne izpolnjuje zahtev iz člena 16(1) Uredbe (EU) 2018/848 v povezavi s Prilogo II, del IV, točka 2.2.2(f). Po eni strani bi bilo prav tako skladno z besedilom člena 33(1) Uredbe (EU) 2018/848, če se za „zahteve iz te uredbe“, ki morajo biti izpolnjene, ne bi šteli zahteve za pridelavo, ampak pri proizvodni, uvoženem v Unijo, določbe o uvozu iz člena 45 in naslednjih Uredbe (EU) 2018/848, zlasti o priznavanju zahtev za pridelavo in nadzor kot enakovrednih. V tem primeru bi za izpolnitev zahtev v smislu člena 33(1), drugi stavek, Uredbe (EU) 2018/848 zadostovalo, da je bil proizvod uvožen pod pogoji, ki veljajo v skladu s temi določbami. Po drugi strani je verjetno bolj v skladu s ciljem odprave ovir v trgovini, ki se ga uresničuje s priznavanjem enakovrednosti in ustreznimi sporazumi o enakovrednosti, če se lahko proizvod tretje države, uvožen na podlagi pravil o enakovrednosti, označi kot „enakovreden“ proizvod EU, ki pa ne izpolnjuje enakih standardov; označitev z ekološkim logotipom EU je verjetno izjemno pomembna za konkurenčni položaj proizvoda tretje države.

- 16 (bb) Če je treba na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti pritrdilno, bi lahko šlo za različno obravnavanje pridelovalcev s sedežem v Evropski uniji in pridelovalcev iz tretjih držav, v katerih glede uporabe ekološkega logotipa EU veljajo zahteve za pridelavo in nadzor, ki so priznane kot enakovredne, če bi šlo pri dajanju v promet v Uniji proizvoda, proizvedenega v Uniji, na eni strani, in proizvoda, proizvedenega v tretji državi, na drugi strani, ne glede na različne zahteve za pridelavo in nadzor, ki veljajo v Uniji in tretji državi, za primerljiva položaja. Argument za to bi bil lahko, da v obravnavanem primeru ne gre za pridelavo, ampak za označevanje proizvodov, ki se smejo dati v promet v Uniji in si med sabo konkurirajo. Vendar bi bilo lahko različno obravnavanje, če bi se izkazalo, da je v obravnavanem primeru podano, upravičeno. Kot objektivni razlog za različno obravnavanje bi bilo mogoče navesti priznavanje enakovrednosti samo po sebi oziroma olajševanje trgovine, ki je njegov namen. Tožeča stranka, nasprotno, meni, da različnega obravnavanja na tak način vsekakor ni mogoče upravičiti, če je Evropska komisija – kot po mnenju tožeče stranke v obravnavanem primeru – kot enakovredne priznala zahteve za pridelavo in nadzor, ki niso skladne z „bistvenimi“ zahtevami, ki veljajo v Uniji. V tem primeru naj bi imel pridelovalec iz Unije pravico izpolniti le zahteve za pridelavo, ki veljajo za pridelovalca iz tretje države. Na vprašanje, ali glede na navedeno iz člena 20 Listine izhaja, da se ekološki logotip EU sme uporabljati za predelano hrano, če ta prihaja iz Evropske unije in izpolnjuje enakovredna pravila pridelave in nadzora tretje države, ki je priznana v skladu s členom 48(1) Uredbe (EU)

2018/848, ne izpolnjuje pa zahtev člena 16(1) Uredbe (EU) 2018/848 v povezavi s Prilogo II, del IV, točka 2.2.2(f), ni mogoče odgovoriti z zadostno gotovostjo. Problematika, ki se jo je s tem načelo in ki je povezana s prakso vzajemnega priznavanja, je lahko zelo pomembna. Odpira različna vprašanja o enakem obravnavanju in obrnjeni diskriminaciji ter morebitni izgubi regulatorne avtonomije Unije (glej sklepne predloge generalne pravobranilke Sodišča Evropske unije E. Sharpston, predstavljene 8. maja 2014, C-137/13, ECLI:EU:C:2014:318, točka 59). Zato je potrebna razlaga Sodišča Evropske unije.

- 17 (cc) Ne glede na pravico do uporabe ekološkega logotipa EU se podobno postavlja vprašanje v zvezi s sklicevanjem na ekološko pridelavo na podlagi člena 30(1) Uredbe (EU) 2018/848, ki je bilo tožeči stranki z izpodbijano odločbo prav tako prepovedano.
- 18 Če podjetji proizvajata enako predelano hrano, ki izpolnjuje zahteve glede pridelave in nadzora, ki so enakovredne zahtevam tretje države, priznane na podlagi člena 48(1) Uredbe (EU) 2018/848, ne izpolnjuje pa zahtev člena 16(1) Uredbe (EU) 2018/848 v povezavi s Prilogo II, del IV, točka 2.2.2(f) – kot zaradi dodajanja nekaterih sestavin velja za obravnavani primer –, in če želita ti podjetji vsakokratna proizvoda v Evropski uniji prodajati s sklicevanjem na ekološko pridelavo, gre pri tem, če se položaja načeloma štejeta za primerljiva, za različno obravnavanje v smislu člena 20 Listine: medtem ko pridelovalec iz Evropske unije na podlagi člena 30(1), drugi stavek, Uredbe (EU) 2018/848 svojega proizvoda pri trženju v Evropski uniji ne sme označiti z izrazi, ki se sklicujejo na ekološko pridelavo, pridelovalec s sedežem v tretji državi, priznani na podlagi člena 48 Uredbe (EU) 2018/848, sme označiti svoj proizvod s takimi izrazi. Razlog za to je, da se na podlagi člena 45(1)(b)(iii) Uredbe (EU) 2018/848 proizvod, za katerega velja ta uredba, lahko uvozi iz tretje države za dajanje v promet v Uniji kot ekološki proizvod, če – poleg drugih pogojev – prihaja iz tretje države, ki je priznana v skladu s členom 48 Uredbe (EU) 2018/848, in izpolnjuje enakovredna pravila pridelave in nadzora te tretje države.
- 19 Vprašanja, predstavljena pod (bb), ki se nanašajo na utemeljitev različnega obravnavanja pridelovalcev s sedežem v Evropski uniji in pridelovalcev s sedežem v tretjih državah, se po analogiji postavljajo tudi v zvezi s sklicevanjem na podlagi člena 30 Uredbe (EU) 2018/848. Pojasniti je treba, ali iz člena 20 Listine izhaja, da sme biti predelana hrana, ki prihaja iz Evropske unije, v skladu s členom 30(1) Uredbe (EU) 2018/848 označena z izrazi, ki se sklicujejo na ekološko pridelavo, ne da bi se zanjo uporabljal logotip ekološke pridelave Evropske unije. Tudi v tem primeru odgovor na vprašanje ni očiten.
- 20 4. Predložena vprašanja so upoštevana za rešitev spora. Senat v tej fazi postopka meni, da bi se lahko tak proizvod, kakršen je „Blutquick“, v ZDA proizvajal in tržil kot ekološka hrana.

- 21 (a) ZDA so tretja država, ki je priznana v skladu s členom 48(1) Uredbe (EU) 2018/848 v povezavi s členom 33(2) Uredbe (EU) št. 834/2007. Z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 126/2012 z dne 14. februarja 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 889/2008 glede dokazil in o spremembi Uredbe (ES) št. 1235/2008 v zvezi z ureditvami za uvoz ekoloških proizvodov iz Združenih držav Amerike (UL [2008,] L 41, str. 5) so bile vključene na seznam tretjih držav iz Priloge III k Uredbi Komisije (ES) št. 1235/2008 z dne 8. decembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 v zvezi z ureditvami za uvoz ekoloških proizvodov iz tretjih držav, katerih sistemi pridelave in nadzorni ukrepi za ekološko pridelavo kmetijskih proizvodov so bili priznani kot enakovredni tistim iz Uredbe (ES) št. 834/2007. Podlaga za to je bil Sporazum o enakovrednosti z dne 15. februarja 2012, ki je bil sklenjen po korespondenčni poti. Z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/931 z dne 17. junija 2015 o spremembi in popravku Uredbe (ES) št. 1235/2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 v zvezi z ureditvami za uvoz ekoloških proizvodov iz tretjih držav (UL [2007,] L 151, str. 1) se je vključitev, ki je bila najprej časovno omejena, podaljšala za nedoločen čas. Na podlagi člena 48(1), drugi stavek, Uredbe (EU) 2018/848 priznanje preneha veljati 31. decembra 2026. S Sklepom Sveta (EU) 2021/1345 z dne 28. junija 2021 o pooblastilu za začetek pogajanj za sklenitev sporazumov o trgovini z ekološkimi proizvodi (UL [2021,] L 306, str. 2) je bila Komisija pooblaščenca za začetek takih pogajanj, med drugim, z ZDA.
- 22 (b) Pritožbeno sodišče je ugotovilo – pri čemer je ta ugotovitev za revizijsko sodišče zavezujoča (člen 137(2), člen 173, prvi stavek, VwGO (zakon o upravnih sodiščih) v povezavi s členom 560 ZPO (zakon o civilnem postopku)) –, da so na podlagi upoštevnega prava ZDA – zlasti na podlagi „Organic Foods Production Act (OFPA)“ – hranilni vitamini in minerali pod določenimi pogoji dovoljeni kot sestavine predelanih proizvodov, ki so označeni kot ekološki ali kot proizvodi iz ekološko proizvedenih specificiranih sestavin ali skupin živil (člen 206.605 OFPA). Stranki sta na obravnavi izjavili, da v tej fazi postopka menita, da bi se smel tak proizvod, kakršen je proizvod tožeče stranke, v ZDA tržiti kot „organic“.

[...] (ni prevedeno)

[podpisi]